

A BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG HÍRLEVELE

... karácsony, az Úr Jézus megjelent e világon, karácsony, ...

A kis Jézus elé

Mikor a természetben a sötétség győzedelmeskedni látszik a világosság felett, és a novemberi ködre eljön a decemberi fagyos világ, az Anyaszentegyház a sötétségben a világosság felé vezető lépéseinket, és a halál árnyékában sínylődőknek az élet reményességét ragyogtatja fel. Ez annak a négy hétnek a belső tartalma, mellyel a legkedvesebb ünnepre, karácsonyra készít fel minket Egyház-anyánk.

Feledhetetlenül szépek a hajnali misék. Komolyságra, magunkba szállásra készítet az advent viola színe, a téli évszakos böjtnök komoly tanítása. De mentől jobban közeledik a várvárt ünnep, Egyház-anyánk lelkéből annál melegebben fakad az imádság, annál tisztábban tör fel a vágy.

A ma adventje az örök Úrjövet. Az ember égre vágyódása találkozik az Úr földre szállásával. A megváltó Úr Krisztus leszáll az oltárra: ez az Ő örök eljövetele, és az ember találkozik Vele a szentáldozásban: ez a mi örök karácsonyunk.

Rorate coeli – harmatozzatok, egek!

De nem elég a pusztá vágy, készülünk is kell az Úr befogadására! Keresztelő Szent János bűnbánatra, belső átalakulásra szólít minket. Készítsétek elő az Úr útját!

A vágy és a lelkét átváltoztató bűnbánat után az Istennel való egyesülés boldogságát hozza el közénk a Boldogságos Szent Szűz. Ő lett a mi egész életünk megváltatója. Anya lett a Szűz és hordozta az Atya váltságát a világ megváltásáért. Adventben már az áldott kilenc hónap utolsó napjaiban vagyunk. Most még egy az Édesanya Gyermekével. Hogy várta a Szűzanya, hogy megláthassa Jézusát, hogy gyöngé testét pólyába takarhassa!

Így van meg a mi szívünkben is még a szentáldozás bizonyosságot adó drága perceiben is az örök sóvárgás. Olyan az ember lelke, mint az üres trón. Azután jön az Úr a Szent Kenyérben és elfoglalja helyét lelkünk trónusán. Ez nem ábránd! Ez valóság. Testünkké válik a Kenyér, Krisztus misztikus Testének tagja leszünk. Látjuk Őt, amint fehér fátyol takarja el isteni lényét. Vágyódunk leplezetlen színe látására, de még sokat kell tisztulnunk ahhoz, hogy egykor Szent Arcába tekinthessünk és kiálljuk isteni ragyogását.

(1941)

Szunyogh Xavér Ferenc OSB

ADVENT vasárnapjain

1.

Advent minden vasárnapján **16.00** órakor gyertyagyújtásos vesperást éneklünk a **Bazilika Szent Jobb**-kápolnájában. Az időpontot úgy választottuk meg, hogy kis gyermekek is eljöhessenek.

Fontos, hogy az ünnep tényleg ünnep legyen, ezért nagyon jó lenne, ha **minél többen** részt vennénk, családotostul, énekelve.

Buza Kristóf (Ph 85)

2.

Az **Egyetemi Templomban** a **19.30-kor** kezdődő szentmise után lesz advent vasárnapjain **kb. 20.20** órai kezdettel a hat éve „hagyományos”, pannonhalmi módra vesperásos gyertyagyújtás.

Az elmélkedésre olyanokat kérek fel, akik vagy maguk is bencés diákok voltak, vagy más módon közel állnak hozzánk. (Pl. dec. 15-én **Szabó Tamás** tábori püspök lesz vendégünk.)

Lengyel Ervin (Ph 98)
asszisztencia magiszter

Milyen Karácsony ez, Názáreti?

Orgonán szárnyal a dallam,
Szentelt gyertyák lobognak,
Az utcákon emberfolyam,
Templomi imák zokognak.
Zeng-bong a hívó harangszó,
Meggzűletett a Megváltó,
aki örök békét hoz az
emberiségnek!

Milyen Karácsony ez,
Názáreti?

Milliók éheznek nyomortanyákon,
Az újszülöttek fel se nőnek,
A Halál kószál szerte a Világon,
Elvész a test, elvész a lélek!

Az öregnek ellopták a múltját,
Az ifjakkal sorvad a reménye,
Senki sem látja a jövődő útját,
Senki sem tudja, mi lesz a vége?

Szegények Istene!
Nézd, mennyi a szegény!
Betegek Istene!
Nézd, mennyi a beteg!
Árvák Istene!
Nézd, mennyi az árva!
Bűnösök Istene!
Nézd, mennyi a bűnös!

Milyen Karácsony ez,
Názáreti?

Szerte a Világon
folyik a vér,
Szerte a Világon
pusztul a természet,
Szerte a Világon
gyilkosok járnak,
Végző ölésre
fegyverek várnak!

Milyen Karácsony ez,
Názáreti?

A szegények panaszát
nem hallják a palotákban,
A rabok jaját
nem hallják a börtönökben,
A gyerekek sírását
nem hallják a családokban!

Milyen Karácsony ez,
Názáreti?

Hol van az istálló
szegénysége?
Hol van a Család
szeretete?
Hol van a Megbocsájtás
melegsége?
Hol van a Jóság
Sugárzása?
Hol van a Szépség
bűvölete?
Hol van a Hit
ereje?
Hol van a Munka
csodája?

Milyen Karácsony ez,
Názáreti?

Jöjj újra el,
Adj új reményt
és új hitet,
hogy ne vesszen el
ez a boldogságra
és békére vágyó
nyomorult Világ!

(1986. december 21.)

Dr. Nedeczky György
(Bp 36)

El Greco

Lelki ki-kicsoda *

Kedves Diáktársaim!

*Sírt az ég egyik szemével,
a másikkal nevetett*

Arany Jánosnak ez a két sora jutott eszembe, amikor a Hírlevél előző számában a bencés gimnáziumokban érettségizett, ma is működő felszentelt papok névsorát olvastam. A 185 név között két érsek és három püspök is található. Valószínűleg adathiány miatt maradt ki a 92 éves korában azóta elhunyt *Bánk József* (Eg 29) érsek-püspök, aki a vatikáni rádióban elhangzott életrajza szerint az esztergomi bencés gimnázium diákja volt.

Először talán nézzük azt, mi okozhat örömet ebben a névjegyzékben? Nyilvánvaló, hogy a bencés iskolákban kibontakozott 185 papi hivatás. A névsor megoszlása:

Érettségi éve	A lista létszáma
1930–1949	38
1950–1959	26
1960–1969	27
1970–1979	37
1980–1989	35
1990–1992	7
adathiányos	15
Összesen	185

Ha az 1950 előtt érettségizettek többségükben, majd az ez utániak közül kisebb számban elhalálozott papok hozzávetőleges számát a felsoroltakhoz hozzáadjuk, úgy a kommunista diktatúra és az elmúlt 12 év alatt valamilyen formában működött bencés öregdiák-papok száma valószínűleg megközelíti az ötszázat. Ez azt bizonyítja, hogy a bencés iskolák a papi hivatások, sőt a püspöki karizmák bölcsőinek voltak tekinthetők. Külön figyelmet érdemel, hogy az 1970-es és az 1980-as években, vagyis az ún. puha diktatúra időszakában a mindössze két bencés gimnázium 35, ill. 37 jelenleg is működő papot adott a katolikus egyháznak, ill. híveinek.

Annál szomorúbb a rendszerváltást követő 1990-es évek statisztikája, mert ha az 1990 és 1992 között érettségizett hét főt az egész évtizedre extrapoláljuk, csupán húsz körüli létszámot kapunk.

Sokak szemében talán meglepő, de számomra nem váratlan az a számadat, amely szerint a névjegyzék közel egynegyede, pontosabban 44 személy görög katolikus pap, sőt az 1990–1992-es évfolyamoknál a hétből mindössze ketten római, öten pedig görög katolikus papok. Feltételezhetően hasonló számban kerültek ki görög katolikus papi pályára lépett diákok a többi egyházi iskolából, és – ha kevesebben is – állami gimnáziumokból. Levonható az a következtetés, hogy a görög katolikus (talán helyesebben, nyugati mintára: bizánci szertartású római katolikus) egyház papi utánpótlása a római katolikusnál összehasonlíthatatlanul bőségebb – holott a görög katolikusok a magyarországi népességnek mindössze 5 %-át alkotják.

Milyen tanulság vonható le a névjegyzék elemzéséből?

Az első – amely közvetlenül érint mindnyájunkat, „Krisztus vérével megváltott kedves híveket” (Szulpic atya prédikációjában alkalmazott kedvenc megszólítása) – az, hogy sürgősen számot kell vetnünk, eleget imádkozunk-e azért, hogy nagyobb hatású lehessen iskoláinkban az amúgy is hangsúlyos hivatásbresztés és hivatásgondozás.

A második tanulságot a világegyháznak kell levonnia, és ez a papi nötlenség kérdése. A papi nötlenség tudvalavően nem dogmatikai, hanem egyházfegyelmi kérdés, amely szűkebb értelemben mindössze ezeréves hagyományra épül. Érvek szólnak mellette, de ellene is. Most talán az utóbbiak kerülnek túlsúlyba. Az Egyesült Államok több püspöke nemrégén – a

sajnálatos pedofil botrányok nyomán – a papi nötlenség kérdésének újbóli megvizsgálását javasolta. Felidéztem Jézus Krisztus mondását: „Az aratnivaló sok, a munkás kevés.” Úgy vélem, meg kell könnyíteni a munkára jelentkezőknek az aratást. Más szóval: az egyház tegye lehetővé a papi hivatást azok számára is, akik magukban hivatást éreznek, de nem tudnak lemondani a családalapításról, a házasságról. Azok részére pedig, akik vállalják az evangéliumi tanácsok teljes követését, nyitva áll a szerzetesi hivatás.

Ha abban a mértékben folytatódna a római katolikus papi hivatások csökkenése, mint az ebből a névjegyzékből is kikövetkeztethető, még inkább megüresednének a plébániák, olyanra, hogy esetleg görög katolikus paptestvéreket kellene beosztani plébániái kisegítésre.

Fenti eszmefuttatásom közlését kérem. Üdvözlettel
Budapest, 2002. szeptember 22.

Dr. Vigh Béla (Bp 36)

* (A szerkesztők megjegyzése: – Hírlevelünk előző számában közölt névjegyzék kizárólag a BDSZ-tag papokat sorolja fel, hiszen csak ők szerepelnek nyilvántartásunkban. Mint a cikk maga is írja, a volt bencésdiák papok száma összességében 500 körül lehet. A létszám torzítása annál nagyobb, minél fiatalabb korosztályról van szó: rendszerint az érettségi után 15-20 évvel „lépnek belénk” addigra „megüledett” diáktársaink.

Ő volt... **

Dr. Messik Lajos (Bp 46) barátunk 2002. február 4-én elhunyt. Fiának, a volt ferences diák *dr. Messik Miklós*nak írásával búcsúzunk tőle. (A *dőlt betűvel* szedett sorok a *Keresztény Front*beli szerepvállalására és elítéltetésére utalnak.) – (KTK)

Ő volt, ki fogta kezem az „Engels” téren,
és elmondta az igazi jelent, az igazi múltat;
Ő volt, ki először tett kezembe egy könyvet;
Ő volt, ki *lsten törvényeivel akart szebb világot;*
Ő volt, *kit ezért társaival meghurcoltak;*
Ő volt, *kinek tárgyalásán szégyenkezhettek a bírák,*
Ő volt, *ki nem csak otthon ült és várta a csodát,*
vagy csodálta, amit csodálni kellett;
Ő volt, *ki szélllel szemben akart...* – így mondták „okosan”
a megfontoltak, a változó színűek,
a gyümölcsösök állandó szüretelői;
Ő volt, ki még „másodosztályú” polgárként is gazdagabb volt
hitével – s négyünkkel – a gazdagnak hitt magányosoknál;
Ő volt, ki miatt ezért ma sem kell szégyenkezniük;
Ő volt, ki ezek ellenkezőjéért másokra soha rá nem pirított;
Ő volt, ki soha nem ült a ló egyik oldaláról a másik oldalára;
Ő volt, kinek hibáit néha jegyeztük – mi tökéletlenebbek;
Ő volt, ki nem ismerte a vagyonszerzést,
az ügyes kufárkodást;
Ő volt, ki kifosztott apjától örökölte a hivatást,
a pontos és alkotó munkát;
Ő volt, ki csendben teljesítette a szülőföld kívánságát;
Ő volt, *ki jó néhány éve megjegyezte halkan:*
„nem éppen ilyenért, nem ezért harcoltunk”;
Ő volt kire még vártak az erdők,
az országutak, a tavaszi séták;
Ő volt, ki Szent Balázs másnapján hirtelen az Úr elé lépett;
Ő volt, kinek halálánál az Úristen megmért bennünket:
mások felé is feltétlen szeretetből;
Ő az, kire nézek, mint egykor cseperedve,
már mindenről lekésve most – sóhajtva – az égre,
Ő az, ki emberként valójában volt itt lelkemben,
s békében marad fenn örökre:
Édesapám... (m)

** Az Új Ember 2002. február 17-i számából.

Együtt örvendünk és gratulálunk!

Legutóbbi hírlevelünk nyomdába adása óta a következő diák-társak megtiszteltetéséről szereztünk tudomást:

Dr. Nedeczky György (Bp 36) barátunk idén (84 évesen!) kezdte meg nyugdíjas éveit. Ez alkalomból Budapest II. kerülete polgármestere, **Bencze B. György** úr levélben köszöntötte „veterán” munkatársát: „Nedeczky Úr, – engedelmével – Gyuri Bácsi olyan ismeretanyag birtokában van, amit kevesek tudhatnak magukénak. A sok türelmet, a kitartást és a tiszteleltre méltó szaktudást fémjelzte a 2000. évben a Szociális és Családügyi Miniszter dícsérete is egy kitüntetés keretében.” (Részlet a levélből, 2002. június 28.)

L. Kecskés András (Ph 60) lantművész, kiterjedt zenetudományi munkássága elismerésül 2002. augusztus 20-án a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjét vette át.

Dr. Áment Lukács OSB (Ph 60) atya tanári munkája és művészi tevékenysége elismerésül Szent Gellért-díjat kapott.

Isten áldása kísérelje további életeteket, munkátokat is!

A BDSZ elnöksége

A világító szavú bencés*

Emléktábla-avatásra gyűltek össze Pannonhalma öreg és kevésbé öreg diákjai, Pér község hívei és önkormányzatának képviselői október 12-én Péren. Egykori osztályfőnöküknek, tanárunknak, plébánosuknak, **Szabó Imre Flóris (1925–1988)** bencés szerzetesnek állítottak így módon emléket. Üzenetül hagyva minden arra járónak, hogy élt közöttük valaki, aki példaképük lett és maradt Isten és az emberek szolgálatában.

Hivatalos megemlékezésekben, nekrológokban bizonyára kiemelik **Flóris atya** széles körű tudását, mint a magyar nyelv és irodalom tanára, méltatják a pannonthalmi könyvtár könyvtárosaként kifejtett tudományos munkásságát, fejt hajtanak az elkötelezett szerzetes pap előtt. A most felavatott emléktáblát azonban elsősorban egy *világító szavú és szerető szívű, Krisztus-képző ember* iránt érzett hála hozta létre. Ez fogalmazódott meg az ünnepi megemlékezésekben is, melyeket **Hahn László** polgármester, **Várszegi Asztrik** főapát és az egykori tanítvány, **Vincze Imre** (Ph 71) tartottak.

Székely Judit

* Utánközlés az Új Ember 2002. október 18-i számából

Deáki és Almásfüzitő millenniuma

Néhány hete e két település méltó keretek között ünnepelte jubileumát. A 2000. évünk bő másfél éven át tartó ünnepségsorozata – államalapításunk és a kereszténység felvételének millenniuma okán – talán háttérbe szorította az ezekről szóló megemlékezéseket. Nekünk, egykori bencés diákoknak viszont illő erről néhány szót ejtenünk.

A pannonthalmi bencés apátság Szent István által adományozott kiváltságlevelének ugyanis kilenc, az apátságnak adományozott falu neve szerepel, köztük az akkor más néven említett Deáki (ma a szlovákiai Diakovce) és Almásfüzitő. Mindkettőről csak véletlenül szereztem tudomást: Deáki négy napos (2002. aug. 24 – szept. 1.) ünnepségsorozatáról családi kapcsolataim révén (az ünnepi hálaadó szentmisén ugyanis az ELTE Bartók Béla ének- és koncertzenekara működött közre), a M1 televízió *Templomszentelés Almásfüzitőn* c. adására meg véletlenül kapcsoltam.

Mindkét esetben – a deáki ünnepi kiadványon és a tv-adás indításkor is – fő helyen szerepelt a pannonthalmi alapítólevél, mint az ünnepelés indoka. Az előkészületek egyaránt az országos millenniumi ünnepségekhez kapcsolódtak. *Deákiban* 2000-ben jöttek össze a szlovákiai magyarság küldöttei, és itt határozták el az ünnepségsorozatot: népi együttesek fellépése, kiállítás, ünnepi felvonulások, kiadványok – mint pl. részletes „millenniumi történelmi kalauz” a falu ezer évét bemutató kiállításához – stb. *Almásfüzitőn* – az egykori „szocialista” városban – ugyancsak 2000-ben szentelték meg az építendő templom és közösségi ház alapkövét.

A ma alig 2200 lakosú **Deáki** szerencsés helyzetben volt, mivel az adományozást követően megjelentek itt a bencés

szerezetesek. Hamarosan templom épült, és iskolát is működtettek – talán innen ered a helység mai elnevezése, hiszen *deákul* tanítottak. Köztudott, hogy a XII. század végén keletkezett *Halotti beszéd és könyörgés* is, amely nemcsak a magyar, hanem valamennyi finnugor nyelv legrégebb összefüggő nyelvemléke, Deákihoz kötődik (Pray-kódex).

Ami pedig a község sorsát illeti, a tatárjáráskor – 1241 – elnéptelenedett. A török hódoltság 158 évéből viszont Deákinak „csak” néhány évtized jutott. Ezalatt nem fogyott, hanem – az Alföldről jött menekültek befogadásával – nőtt a lakosság, a pusztítások, elhurcolások helyett „csupán” kettős adózás – a töröknek és az apátságnak –, meg a szomszédos Vágsellye német zsoldosainak fosztogatásai terhelték a helybelieket.

A XVII. század derekán alig 500 lelket számláló község 1876-ra meghaladta a 2500 főt. A XX. sz. két világháborúja, a deportálások – zsidóság, majd 1947 január-februárjában a *benesi dekrétum* alapján a lakosság egyhatodának Magyarországra való áttelepítése – sok szenvedéssel és embervesztéssel járt. A mára (2001-re) – a kb. 30 %-os munkanélküliséggel is összefüggő elvándorlás miatt is – az 1929. évi népszámláláshoz (3202 fő) képest egyharmadával csökkent (2187 fős) lakosságon belül a magyar anyanyelvűek több mint 70 %-ot képviselnek, a maradék zöme Békés megyéből áttelepült szlovák. Vallásilag több mint 2/3 a katolikus.

A millenniumi ünnepségsorozat is erősítette a község nemzeti és vallási hovatartozás nélküli összefogását, amit a falu címere – minden kiadványukon, beleértve a helyi képeslapokat is – jelképez: sugárzó pajzs, benne zöld mezőben sárga kereszt, és a „SOLUS + CHS + SPES + MEA”, azaz „Egyedül Krisztus a reményem” felirat.

Almásfüzitőn a templom és közösségi ház – a szept. 11-i tv-adás szerint – aligha épülhetett volna fel a paderborni érsekség és hívei támogatása nélkül. Előzmény: a magyar állam és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat gesztusa a németek újraegyesítéséhez. A MMSZ-t és annak népes küldöttségét nagy szeretettel köszöntötték a '90-es években a gyönyörű paderborni székesegyházban, idén viszont az adományozók közül számosan elkísérték ide a templomot és a közösségi házat szentelő paderborni bíboros érseket.

Budapest, 2002. okt. 14.

Dr. Langer István (Bp 43)

In memoriam + Kósa Sándor (Kg 43)

A kőszegi bencés gimnáziumban érettségizett 1943-ban. Tanítói diploma birtokában a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanult **Bárdos Lajos**, **Ádám Jenő**, **Zalánffy Aladár** és **Pécsi Sebestyén** tanítványaként (1944–49), ahol egyházkarnagy és ének-zenetanári képesítést szerzett.

1946-tól 1948-ig a csepeli Jedlik Ányos bencés gimnázium és általános iskolában énektanárként és karvezetőként működött. Az ötvenes években a Budapesti Kántorképzőben karvezetést és szolfézt tanított. Egy ideig Budapesten a Szent Domonkos templom karnagya volt, az 1960–1965 években az Állami Operaház korrepetitora, 1961–66-ban pedig **Bárdos Lajos** utódként a Mátyás templom karnagya.

Egy ideig karmesterként működött a kaposvári színház operatársulatánál. 1968–73: Brandenburgban színházi korrepetitor és dirigens, 1973–80: a gráci operában korrepetitor és karigazgató, 1980–87: Kaiserslauternban az operaház korrepetitora és dirigense. Ezután egészségi állapota miatt nyugdíjba vonult és hazatelepült Kőszegre. Itt rendszeresen segítette a helyi kántornak a zenei munkában.

Rövid ideig tartó súlyos betegség után idén szeptember 2-án szőlította magához az Úr. Temetése szeptember 9-én volt Kőszegen, ahol **Tardy László** Liszt-díjas karnagy mondott búcsúztató beszédet.

Halálával nagy veszteség érte a Bencés Diákszövetséget és a művésztszadalmat egyaránt. Sokoldalú művész volt! Keresztény hitét élete folyamán rendszeresen megvallotta.

Adjon neki a Mindenható örök nyugodalmat!

Kedves Sándor Barátunk, nyugodj békében!

Kovács Dezső (Cs 51) karnagy
a BDSZ fővároskörnyéki szervezete elnöke

Testvérbencések Requiescant – vivant – in pace!

Gyors egymásutánban jött a két hír Pannonhalmáról: meghalt *Szigeti Kerény* atya, meghalt *Kelemen Szulpic* atya. Ismét két bencéssel kevesebb. Tanáraink, barátaink voltak ők, imádkozunk értük, nyugodjanak békében.

Velük kapcsolatban önkéntelenül adódott a gondolat: Édes testvérük, testvéreik is bencések voltak! Talán nem érdektelen ez alkalommal számba vennünk, kik is voltak az elmúlt huszadik században *testvérbencések*.

Ezen a téren óriási fölényrel vezet a szombathelyi *Szigeti-család*. A kilenc testvér közül *négyen* lettek bencések: *Abel atya* (1899–1949), *Paulin atya* (1905–1962), *Kilián atya* (1913–1981), *Kerény atya* (1916–2002.X.15.), és annak idején úgy hírlott, hogy öt leánytestvérük szerzetesnő lett. Édesanyjuknak a *Szentatya, XII.* (XI.?) *Pius pápa* áldását küldte...

A „minimállistán” (két-két testvér bencés) öt *testvérpár* áll:

– *Kelemen Atanáz* (Kg 26, 1907–19xx) és

Szulpic (Kg 28, 1909–2002.X.27.)

– *Söveges Dávid* (1917–1996) és *Aladár* (1919–)

– *Rendi Andor* (1919–19xx) és *Fulgent* (1923–1961)

– *Iróffy Huba* (Gy 40, 1922–1985) és *Zsolt* (Gy 45, 1927–)

– *Linka Ödön* apát (Kg 44, 1925–) és *Sándor* (Kg 47, 1927–)

Végül, de nem utolsósorban említendő a *három Jáki testvér*: *Zénó* (Gy 37, 1919–), *Szaniszló* (Gy 42, 1924–) és *Teodóz* (Ph 47, 1929–).

Mindegyiküket személyesen is ismertem, ismerem.

Abel atya Kőszegről került Pannonhalmára, hogy *Gergely atya* után átvegye a magiszterséget. Szokása volt késő éjjel, lefekvése előtt a folyosón a feszület lábát megcsókolni, majd áldást adni alvó „népére”. – *Paulin atya* az újraindított laikus-testvéri intézmény második magisztere volt, csendes, szerény életviteléből mást nem is észleltünk. – *Kilián atya* hatalmas egyénisége, olaszos temperamentuma, művészete, imádságos élete mindenkire nagy hatást gyakorolt; méltán megérdemelte, hogy ma Magyarországon szinte mindenütt az ő ordináriumát énekli legszívesebben a szentmisére járó hívő nép. – *Kerény atyát* alig ismertük. Szerényen végezte feladatait; gondozta a monostor kisebb-nagyobb gyűjteményeit. Elszégyelltem magam, amikor egyszer tőlünk hozzá jutott öreg képeslapokat köszönve „Kedves Jótevőnk!” megszólítással üdvözölt...

Atanáz atyát csak egyszer láttam, de *Szulpic atya* egyénisége mélyen emlékezetembe vésődött. Mikor hivatala lett a bazilikában való prédikálás, beszédét, gondolatait mindenkor a „Krisztus vérével megváltozott kedves hívek!”-megszólítással vezette be, sajátos, mély színezetű hangján. – *Andor atyát*, plébános lévén, csak néha láttuk, *Fulgent atyát* viszont nem lehet elfelejteni. Amikor a földosztás után a megmaradt száz holdon arattunk, ő volt a *főkaszás*, és minden munkát ő mutatott be nekünk, hogyan is végezzük. Emberfeletti erővel dolgozott... – *Huba atya* szentéletű ember volt, korán megbetegedett. Nagyon szerette tanítványait... – *Zsolt atya* Braziliában dolgozik, pedig itthon komoly magyar- finnugor nyelvészeti pályára várt volna reá... – *Ödön apátúr* az egyik legkedvesebb számomra: amikor (így indult az életem...) beöltöztem bencésnek 1944 karácsonyának a másnapján, az ő ünnepi habitusát adták rám, s ő gyöngéd szeretettel vezetett be, mint *praeceptorom*, a bencés novíciusi élet rejtelmeibe. – *Sándor atyának* csak mindig mosolygó arcára emlékezem.

A *Jáki testvérek* közül *Teodóz* osztálytársam volt. Ő azóta „Győrnek hírhedett zenésze” (szabadon Vörösmartytól) lett. Megboldogult osztályfőnökünk, *Villebald atya* legjobb tanítványának bizonyult a nép, az „istenadta” magyar nép, a *határainkon kívülrekedt magyarság istápolásában, kutatásában*. Főleg Erdélyt és Csángóországot szereti igazán. – *Szaniszló atya*, a „kis Sztas”, ahogyan egyszer, lengyel mintára nevezte védőszentjét, világhírű tudós, *Templeton-dijas*. Nagyon sok könyvet írt, sokat magyarul is kiadtak. Fizikából (is) doktorált, de – szerintem – máig megmaradt irodalmárnak (annak indult volna, ha nem küldik Rómába teológusnak...). – *Zénó atya* pedig, ezen a nagyon híres *tercetten* belül, három bencés fiával együtt *ötgyermekes* édesanyjuk szavával: az *ember*. Övé

ugyanaz az alaphang, amelyre épül testvérei nagysága is. Főleg Kőszegen emlegetik sokat az egykori *matematika–fizika-tanár Zénó atyát*. Idén is (2002. nov. 5–6-án, a „király-napon”) várták a volt bencés gimnázium 325 éves jubileumára...

Kiegészítés (a teljesség kedvéért):

Négy bencésről tudok, akiknek (ifjabb) testvére(i) is volt(ak) hosszabb-rövidebb ideig bencés növendékszerzetes(ek): *Pulay Csaba* (1917–19xx) és *Ágost, Büki Gábor* (So 43, 1924–) és *Rafael, Horváth Achilles* (Pp 43, 1925–1975) és *Viktor, Forrai Botond* (1929–), *Magor* és *Csongor*.

És egy testvérpár, akik egyike sem lett végül is bencés: *Buza Henrik* (1926–?) és *Rogér*.

Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)

A Bencés Diákok Győri Egyesülete

Több mint nyolcvan egykori győri bencésdiák paptestvérünk ünnepi hálaadó szentmisét koncelebrált 2002. november 19-én délelőtt a győri bencés templomban a bencés iskola alapításának 200. évfordulója alkalmából. A szentmise főcelebránsa *Ternyák Csaba* (Gy 72) érsek diáktársunk, a Vatikán papi kongregációjának a titkára volt. Az ünnepi szentmisén a megjelenteket az összejövétel ötletgazdája, a győri házfőnök és gimnáziumi igazgató, *Csóka Gáspár OSB* (Ph 56) diáktársunk köszöntötte. A BDSZ-t *Faber Miklós* (Bp 48) képviselte.

Iskola Krisztus Országáért *

Új fenntartó, a *Krisztus Légiója Kongregáció* biztosítja ezentúl a korábban bencés iskolaként ismert budai *Szent Benedek Általános Iskola és Gimnázium* működését. A Pannonhalmi Főapátság, valamint a már két éve hazánkban tartózkodó és az iskolát segítő *Krisztus Légiója Kongregáció* között az elmúlt nyáron létrejött megállapodás a korábban megkezdett jó munka folytatását, a gyermekek és az iskola szellemi, oktatási, lelki fejlődését ígéri. A kongregáció és a megújult *Szent Benedek Kulturális Alapítvány* nevében *Michael Duffy atya*, *Habsburg-Lotharingiai Mihály*, *Semjén Zsolt*, *Pulayné Sz. Katalin*, valamint *Sándor Miklós* igazgató adott tájékoztatást az iskolával kapcsolatos változásokról.

Az alapítvány megújult kuratóriuma a diákokkal, a szülőkkel és a tanárokkal együtt dolgozva kívánja szolgálni az iskola ügyét, a *Regnum Christi* világi mozgalom lelkiségében – mondotta *Habsburg-Lotharingiai Mihály*. A *Regnum Christi* mozgalom – amely tagjai közé fogad laikusokat, férfiakat, nőket, diakónusokat és papokat – 1949-ben alapította *Marcial Maciel* atya. Az apostoli munkálkodást, a krisztusi üzenet terjesztését vállaló mozgalom szorosan kapcsolódik a *Krisztus Légiója Kongregáció* pápai jogú szerzetesrendhez. A rend tevékenységének célja a helyi püspökökkel együttműködve *Krisztus Ország*a eszményének terjesztése a társadalomban az igazságosság és a keresztényi szeretet által. A rendnek hétszázötven pap és kétezer-ötszáz seminarista tagja van – akik jelen vannak 18 ország 191 oktatási intézményében –, s közel negyvenezer tanulóval foglalkozik.

A *Szent Benedek Iskola* új fenntartója – továbbra is *Németh László* iskolapedagógiai programja alapján – négy plusz nyolc osztályos rendben kívánja felkészíteni diákjait, hogy megfelelő választ tudjanak adni a társadalom kihívásaira. Elsőrendűnek tartja a helyes gondolkodási készség, a természet szépségei iránti fogékonyság, a fejlett, szeretetteljes emberi kapcsolatokra képes személyiség kialakulását, a nyelvi kifejezőkészség magas színvonalát. Az itt folyó nevelés célja, hogy a diákok segítőkészek, őszinték, erkölcsösek és figyelmesek legyenek. Ismerjék a földiek mellett a transzcendens értékeket, legyenek sikeresek a tanulásban, s igazi keresztények személyes és közösségi életükben. *Habsburg-Lotharingiai Mihály* elmondta még, hogy tervei között szerepel az iskola épületével kapcsolatos gondok megoldása. Az udvart alkalmassá kívánják tenni sportra és játékokra, az épületben pedig – az osztálytermek egy részének felújítása mellett – kápolna kialakítását tervezik.

Szikora József (Ph 67)

* Utánközlés az Új Ember 2002. november 24-i számából

Megalakult a bácskai területi szervezet

Szeptember 27-én már harmadszor gyűltek össze a Baja és Kalocsa környékén élő egykori bencés diákok baráti találkozóra. Az idei program, eltérve az eddigi gyakorlattól, Kalocsán kezdődött, ahol *Bábel Balázs* érsek úr fogadta a társaságot. Az érseki kincstárát és az érseki palotát *Kiss György* (Ph 67) diáktársunk szakszerű vezetésével tekinthették meg. Ezt követően *Bábel Balázs* érsek úr *Hortobágyi Cirill* (Ph 77) pannonhalmi perjellel, a BDSZ rendi alelnökével koncelebrált szentmisét mutatott be a székesegyházban. A szentmise végén *Szalai Béla* (Ph 58) főtitkár a BDSZ vezetősége, *Vancsura László* (Ph 84) pedig a térségben élő bencés diákok nevében köszöntötte az érsek urat.

A szentmise után átmentünk Bajára, ahol a szokott helyen a megszokott remek halászlé várta a társaságot. A vacsora elfogyasztása után *Rákos Gyula* (Ph 54) a BDSZ Délkelet-magyarországi szervezetének vezetője ismertette azokat a nehézségeket, amelyek a három megyére kiterjedő, végpontjaiban egymástól 200 kilométerre lévő területi szervezet életét nehezítik. Javasolta, hogy a Baja-Kalocsa térségében élő több mint negyven bencés diák önálló szervezetet alakítson (hasonló buzdítást küldött a Kecskemét térségében élőknek is!), és javasolta a Délkelet-magyarországi szervezetnek ezen kisebb szervezetek (amelyek elképzelése szerint egy szegedi és egy békési szervezettel egészülnének ki) koordináló központjaként való működését.

Az ötletet a jelenlévők nagy ovációval fogadták (különösen a Kecskeméttől való függetlenség ötlete aratott sikert), és kimondták az önálló szervezet megalakulását. Vezetőknek az elmúlt évek találkozóinak lelkes főszervezőjét, *Vancsura Lászlót* (Ph 84) választották meg. A területi szervezet nevéül a *Bácskai szervezet* nevet választották, noha a jelenlévők közül még azok sem tudták pontosan területileg lehatárolni a *bácskai területet*, akiknek annak idején földrajzból ötösük volt. *Biztos ami biztos* alapon határozat született, hogy Kalocsa része Bácskának, noha voltak olyan megjegyzések is, hogy Bácskát csatolták Kalocsához.

A találkozó éjszakába nyúló beszélgetéssel zárult. *Cirill* atya is boldog volt, hogy pár osztálytársával találkozott. Az összejövetel a szokásosnál kicsit korábban ért véget, mivel többen másnap osztálytársuk (Collega úr, Ph 84) esküvőjére voltak hivatalosak.

Szalai Béla (Ph 58)

Tisztújító összejövetel Somogy megyében

A kaposzentbenedeki Bencés Nővérek Porta Pacis monostora adott otthont 2002. november 9-én a BDSZ Somogy megyei szervezete őszi összejövetelének. A monostor áhitattal megtelt kis kápolnájában *Bánhegyi Miksa* bencés atya együtt celebrálta a szentmisét *Kisnemes János* (Gy 57) esperes és *Bicsár László* (Gy 77) plébános diáktársainkkal.

A szentmise után *Miksa* atya tartott érdekes előadást az egyházi könyvtáraknak a rendszerváltást követően megalakult szervezetéről, gondjairól és eredményeiről. Ezt követően *Szalai Béla* (Ph 58) főtitkár köszöntötte a mintegy húsz megjelent egykori bencés diákokat, tájékoztatást adva a BDSZ életéről, majd sor került a Somogy megyei szervezet nevében *Benkő András* (Gy 86) beszámolójára. Elmondta, hogy családi és munkahelyi elfoglaltsága miatt történt lemondásakor vállalta, hogy az új területi elnök megválasztásáig ügyvezetőként viszi a területi szervezet munkáját. Javasolta, hogy a mostani összejövetelen kerüljön sor új vezető megválasztására.

A tagság megköszönte *Benkő András*nak alapító elnökként és ügyvezetőként végzett eredményes munkáját, majd megválasztotta *dr. Antal László* (Ph 73) kaposfői háziorvos személyében a területi szervezet új elnökét. Az új elnökség tagjává választották „lelki vezetőként” *Kisnemes Jánost*. Az új elnökség többi tagjának megválasztására a 2003. február 9-i találkozón kerül sor.

Az összejövetel a közeli Petörke csárdában közösen elfogyasztott egyszerű, ám jóízű ebéddel zárult. (Kronikás)

Ora et labora *

A Bencés Diákszövetség története visszanyúlik a rendszerváltás előtti időkre – mondja *Endrődi István* (Ph 63), a Tolna megyei szervezet ügyvezető elnöke. A diktatúra éveiben a bencés gimnáziumokban, Győrben és Pannonhalmán végzett diákok illegális szervezetnek minősülő szövetséget hoztak létre, hogy a bencés szellemiséget – melyet az „Ora et labora” (Imádkozzál és dolgozzál) jelmondatban foglalt össze a rendalapító Szent Benedek – „civil” életükben is megélhessék. A Bencés Diákszövetség Tolna megyei szervezetét *dr. Biró Zoltán* (Ph 66) és *dr. Korzenszky Emőd* (Ph 66) kezdeményezésére *Antal Géza* (Ph 66) sióagárdi plébános „hozta össze”. A kezdetekben, pont ezért, a találkozók helyszíne a sióagárdi plébánia volt, ahol a szentmise után egy-egy jó ebéd közben és után a társaság eszmét cserélt, és felidéztek egykori diákélményeiket, megemlékeztek tanáraikról, azokról, akiktől egész életre szóló tudást és erkölcsi példamutatást kaptak.

Antal Géza időközben Pécsváradra került, ezért az összejövetel helyszíne is változott. Sióagárd után Szekszárdon, a belvárosi római katolikus plébánia Wossinszky Mór Közösségi Házában találkoznak az egykori diákok. Az összejövetel bensőséges hangulatban – mellőzve minden hivatalos keretet – zajlanak. A tagok évente általában 4-5 alkalommal jönnek össze, a nagyobb egyházi ünnepekhez kapcsolódóan – legközelebb az advent Karácsonyt váró időszakában – igyekeznek találkozni egymással, hogy ezeket az egyházi ünnepeket közösen, a bencés hagyományoknak megfelelően is megünnepeleik. Természetesen március 21-én vagy e nap környékén is találkoznak az egykori diákok, hogy megünnepeleik a bencés rend alapítójának, Európa védőszentjének, Szent Benedeknek ünnepét.

A legutóbbi összejövetel szeptember 26-án este volt, közel húsz egykori bencés diák számolt be egymásnak élete legutóbbi eseményeiről. A megjelenteket a BDSZ nevében *Szalai Béla* (Ph 58) főtitkár köszöntötte. Külön öröm volt, hogy ezúttal hat olyan diáktársunk is megjelent, akik korábban még nem voltak összejövetelünkön. A megjelentek megerősítették tisztúgükben a helyi szervezet elnökét, *Antal Gézát* (Ph 66) és ügyvezető elnökét, *Endrődi Istvánt* (Ph 63). A jóhangulatú összejövetel „aki ráért” alapon közös vacsorával zárult.

A Bencés Diákszövetség Tolna megyei szervezetének tagjai ezúton is tudatják, hogy szeretettel várják azokat a volt bencés diákokat maguk közé, aki szeretnék e közösségben újra megélni azt a szellemiséget, amelyet egykori iskolájukban a bencés atyák képviseltek.

Gál László (Gy 82)

* Kivonatatos utánközlés a Szekszárdi Vasárnap 2002. okt.-i számából

A keszthelyi-zalai szervezet fővédnöke

Zsúfolásig megtelt a keszthelyi gyönyörű gótikus templom 2002. november 10-én délelőtt, ahol az aranymisést *Bánhegyi Miksa OSB* atya koncelebrált szentmisét mutatott be *Léber Mihály* (Ph 66) plébános diáktársunkkal a szentmisére érkező bencés diákoknak és a helyi híveknek. *Miksa* atya homiliájában megemlékezett Szent Mártonról, Pannonhalmi védőszentjéről, majd az egyúvétartozás hűségének fontosságáról beszélt, utalva a bencés diákok közösségére. (Érdekesség: a keszthelyi templom főoltárát *Hunyadi Bonifác* bencés tanár adományozta 1896-ban, az apszis *Róth Miksa*-készítette színes üvegablakán pedig látható *Vaszary Kolos* pannonhalmi főapát és esztergomi hercegprímás főapáti címere!)

A szentmisét követő összejövetelen a területi szervezet *Benkő Zoltán* (Gy 84) területi elnök javaslatára *Miksa* atyát, zalaapáti szülőltét közfelkiáltással a szervezet fővédnökévé választották, hosszú boldog és egészséges életet kívánva együttal 75(!) születésnapja alkalmából. *Miksa* atyát az országos elnökség nevében *Szalai Béla* (Ph 58) főtitkár, majd „juniorként” *Kalapos István* (Gy 2000) köszöntötte: „Isten éltesse *Miksa* atyát, számtalan győri és pannonhalmi bencés diák egykori Tanárát!”

(Tudósítónk)

Bencés beszélgetések

A *Beszélgetések* fel akarja hívni figyelmünket azokra az emberekre, akik talán éppen mellettünk ültek az iskolapadban, és egykor jól ismertük vagy ismerhettük volna őket, de ma már csak a televízióból vagy az újságokon keresztül hallhatunk róluk. Példamutatásuk, emberi tartásuk, elért eredményeik alapján alkalmasak arra, hogy minduntalan figyelmeztessenek bennünket azokra az értékekre, amelyeket közös Alma Materünkől hoztunk magunkkal. A sorozat első darabját egy fiatal gyógyszerész-kutató-„tanonc” készítette a szakma „nagy öregjével”.

Deli Gergely (Ph 98)

Kedves Diáktársaink!

Bizonyára értesültetek, hogy a bencés iskolákban frissen végzett diákokat támogató alapítványt hoztunk létre. A sikeres és eredményes működés érdekében szeretnénk megkérni Benneteket, hogy Alapítványunk címére küldjétek el adataitokat, elérhetőségeket, beosztásotokat, esetleges kérdéseiteket és ötleteiteket. Kérjük, szóljatok ismerős volt diáktársaitoknak is!

Mi 1998-ban végeztünk Pannonhalmán, ismerjük a gimnázium utáni indulás nehézségeit. A segítségetekkel könnyebbé tehetjük a frissen végzettek boldogulását a továbbiakban.

A Medium Pro Educatione Közhasznú Alapítvány
levélcíme: 1136 Budapest, Hegedűs Gyula u. 21. III/4.,
e-mail címe: proeducatione@freemail.hu,
kuratóriumának elnöke: *Kemény Gábor*, 06/30/396-8241

Interjú dr. Vizi E. Szilveszterrel (Bp 55), a MTA elnökével

– *Hogyan emlékszik vissza, Elnök Úr, a gimnáziumban eltöltött esztendőkre?*

Az emberben az idő távlatra sok mindent megszépít, de nem az a lényeg, hogy az ember hogyan emlékszik, hanem hogy mit hozott magával. Azt hiszem, hogy nagyon sokat, hiszen tanáraink közt olyan egyéniségek voltak, mint *Dombos Fülöp* vagy *Szunyogh Xavér Ferenc* – aki lelkiatyám is volt –, akikkel a gimnázium megszüntetése után is még évekig összejártam, és ez kitörölhetetlen nyomokat hagyott bennem. Tőlük, akár az irodalom, akár az erkölcsi háttér, akár az emberré formálódás tekintetében nagyon sokat kaptam. Említeném még *Simon Árkádot*, latin tanáromat, akinek a körmöseire még ma is emlékszem, ezt kaptuk ugyanis, ha elrontottuk a deklinálást... Vagy *Borbély Kamillt*. – Az emlékek szépek, de a legfontosabb, hogy örökségül kaptam olyasvalamit, ami nagyon fontos mai napig az életemben. Amióta hálás vagyok, és büszke arra, hogy odajártam. Annak ellenére, hogy csak rövid ideig voltam bencés diák, hiszen az iskolát megszüntették.

– *A pályaválasztására is kihatással voltak a bencéseknél eltöltött esztendők?*

Igen, amikor felteszik azt a kérdést, hogy miért lettem kutató, illetve miért lettem kutatóorvos, akkor mindig elmesélem ezt a történetet. Akaratyán volt egy bencés üdülő, egyszerű lementünk oda, és az egyik osztálytársam biciklivel ráhajtott egy siklóra. Amikor néhány órával később visszamentünk még mindig vert a sikló szíve. Akkor feltettem a kérdést magamban, miért? És ez a miért igazából egyfajta tudományos gondolkodásmód, a tudós is ezt a kérdést teszi fel, amikor munkájába belekezd. Annak eredete, hogy kutatóvá lettem, valahol itt gyökerezik. A biológia, illetve később az orvostudomány iránti érdeklődésemet Kovács Istvánnak, a legjobb barátomnak köszönhetem. Őt sokan úgy ismerték, hogy a „Doki”, az „Atya”, szülei a családjuk gyermekorvosai voltak. Vele együtt jártam a Sophianumba, a Sacré Coeur-be, a piarista gimnázium mostani Mikszáth Kálmán téri épületébe. Egyrészt az ő szülei révén kaptam egy indítást, másrészt pedig a Bibliából, Lukács evangélistától, aki orvos volt. Az ő példája, mások megsegítésének gondolata nagyon megfogott.

– *Mennyire befolyásolta az életét, hogy a bencésekhez járt?*

Mindig hangsúlyoztam az európai szakmai és erkölcsi értékrend alapján való gondolkodás fontosságát. Rendkívül fontos volt számomra az erkölcs, tehát az a magatartás, amely az egyén és a társadalom, valamint az egyén és a tudomány kapcsolatát jellemzi. Ebből a szempontból nagyon szigorú el-

veket vallok. Azt hiszem, ez az európai gondolkodásmód az, amely a pályámon vezetett. Ezt a bencésektől származtatom.

– *Mi az, amit a bencés oktatás legnagyobb eredményének tart?*

Nem akarom azt mondani, hogy a bencés rend múltja, mert nem oktató rend volt valamikor. Ha jelmondatot kellene választanom, akkor azt választanám, hogy: *Nulla dies sine linea*, azaz a hallatlan szorgalom és kötelességtudás az, amit idekötnék. A másik a munka iránti tisztelet, én például könyvkötészetet tanultam. Ez az a két dolog, ami a mai napig jellemez engem, a mindennapi munka és a tenni akarás, és azt hiszem, ezek innen származnak.

– *Ön szerint hol áll jelenleg a magyar tudomány nemzetközi tekintetben? Egy nyilatkozatában azt mondta, szeretné a magyar tudomány hajóját nemzetközi vizekre kivezetni.*

Igen, szeretném a magyar tudományt megmértetni, mert azt hiszem, hogy a tudomány nemzetközi, és mindig nemzetközi mértékkel kell megmértetnie. A tudós mindig nemzetközi együttműködésben fejtette ki tevékenységét, és egymás tudományos eredményeire építve dolgozott. A magyar tudománynak is ez a feladata a tradícióknak megfelelően. Nemcsak a már tizenhárom Nobel-díjas kötelez bennünket, hanem azok is, akik Nobel-díjat ugyan nem kaptak, de a tudománynak és a világörökségnek nagyon sokat adtak. Így kell a magyar tudománynak a 21. században is eredményesnek lennie. Hiszen Európa tudásalapú társadalmat épít, és nekünk is egy tudásalapú Magyarországot kell építenünk, amiben az alkotó értelmiségnek hallatlanul fontos szerepe van.

Visszatérve az előbbi gondolathoz, az erkölcsöshöz, jelenleg olyan világban élünk, amelyben a fogyasztói társadalom elrohan a mindennapi értékek mellett. Hadd idézzem Szent Ágostont, aki szerint az ember elrohan a világ csodálatos szépségei mellett, és nem veszi észre, hogy ott van még valaki, és az maga az ember. Ezt a rohanást kell megakadályozni. Kell, hogy időnk és figyelmünk maradjon a másikkal való kommunikációra. Úgy érzem, a magyar alkotó értelmiségnek egyszerre kell tudnia eleget tenni mind az erkölcsi, mind pedig a nemzetközi szakmai kihívásoknak. Ez különösen fontos egy olyan időszakban, amikor a világ, sajnos, egyre inkább csak a profitra tekint, a valódi emberi értékek pedig esetleg elsikkadnak. Olyan világ ez, amelyben a megtermelt érték vagy áru sokszor nincs arányban az érte kapott jutalommal. Ilyenkor rendkívül fontos az értékrendben való gondolkodás.

– *Mit gondol, melyek azok a területek amikben Magyarország a világ élvonalába tartozik?*

Idé sorolnám az elméleti fizikát, az idegtudományokat, a szoftverfejlesztést és a matematikát. A szoftverfejlesztést kivéve ezeken a területeken nagy hagyományokkal rendelkezünk.

– *Mennyi ideje marad az elnöki teendők ellátása mellett saját tudományának művelésére?*

Nem akarok elszakadni saját tudományomtól, hiszen megőriztem a kutatócsoportomat, sőt az osztályomat is viszem tovább az intézetben. Éppen most tértem vissza egy szakmai konferenciáról. Az embernek szüksége van arra, hogy szellemileg feltöltődjék. Számomra az elnöki pozíció nagyon nagy kihívás, és óriási megtiszteltetés, hogy a magyar tudományos első embereként dolgozhatom De emellett feltétlenül szükségem van azokra a szakmai pillanatokra, amikor az ember boldognak érzi magát. Való igaz, amikor a tudós valamit felfedez vagy felismer, akkor az boldogságérzettel tölti el.

– *Mivel foglalkozik most a szakterületén belül?*

Nevemhez fűződik egy új agymodell megalkotása, amely lehetővé teszi, hogy bizonyos elme- és idegbetegségeket megmagyarázzunk. Lehetővé teszi a gyógyszerek hatásmechanizmusának pontosabb meghatározását is. Nevezetesen

az eddigi szinaptikus kémiai ingerület-átvitel elméletét kiegészítettem azzal, hogy létezik egy nem szinaptikus üzenetküldési lehetőség is az ideghálózaton belül. Ez úgy képzelhető el, hogy nemcsak szorosan egymás mellett lévő idegsejtek kommunikálnak egymással, hanem kémiai anyag segítségével üzenetet képesek küldeni távolabbi idegsejtek felé is, és ez a köztük lévő idegkapcsolat tartós. Ezzel a modellel meg lehetne magyarázni a schizophréniát, a depressziót, illetve más idegrendszeri megbetegedéseket is. Kollégáimmal és munkatársaimmal most is ezen dolgozunk.

– *Mit tart az Akadémia legfontosabb feladatának?*

Úgy gondolom, az Európai Unióhoz való csatlakozás óriási kihívást jelent a magyar társadalomnak, elsősorban szakmai kihívást értek ez alatt. A szellemi tőke felértékelődött az elmúlt száz év során, ezért az Akadémia feladata az, hogy segítse a szakmailag jól felkészült társadalmat.

Ehhez kapcsolódik a *Mindentudás Egyeteme* sorozat is, amelynek keretében világhírű tudósok és akadémikusok tartanak előadást minden hétfőn a Műszaki Egyetemen. Az előadássorozat az interneten is hozzáférhető, ahol lehetőség van véleményalkotásra, hozzászólásra és tesztkérdések megfjtésére is. Büszkén mondhatom, hogy a Big Brother és a Való Világ korszakában a *Mindentudás Egyeteme* honlapját az első tíz napon hatszázezeren töltötték le, és ez több mint a fent említett két műsoré.

Optimista vagyok: a magyar társadalomban igenis él a valódi szakmai és erkölcsi értékek iránti kíváncsiság. Ezt a kíváncsiságot kell kielégítenünk, méghozzá európai színvonalú programokkal, ez az Akadémia egyik feladata. Másrészt fel kell vállalnunk a minőségi, az „elit” tudomány támogatását és „nemzetközi vizekre való kijuttatásának segítségét” is, ahogy ezt korábban is említettem. Ilyen szempontból az Akadémia nyitott és képes arra, hogy a 21. század nagy kihívásainak eleget tudjon tenni.

– *Mit üzenne végezetül azoknak a bencés diákoknak, akik most ülnek az iskolapadokban?*

Az ember életében a szakmai sikereken kívül vannak olyan sikerek is, amelyeket nem lehet megtervezni, amelyeket nem lehet megvenni, csak a neveltetés során lehet birtokába jutni, és ezért nem mindegy, ki hol nő fel. Mint agykutató mondom, az emberi agy genetikailag adott struktúra, de hogy milyen erkölcsi és szakmai tanulságokkal töltődik fel az élet során, és azokat hogyan használjuk fel, neveltetésünktől függ. Ezért fontos az, hogy ezeket az ingereket olyan helyen kapjuk meg, amely tényleg európai értérendet közvetít. A bencés gimnázium ilyen. Nem véletlenül *Szent Benedek az európaiság jelképe*, Európa védőszentje, és ezt minden bencés diáknak szem előtt kell tartania.

– *Elnök úr, köszönöm a beszélgetést!*

Csonka Dénes (Ph 98)

Ami nem bonyolult

Kezetben volt a
pusztai emberek öröme,
gumicsizma, szürke pufajka
az olajos garázsban,
érett búzaszag a porban,
lemenő napba fúródó kezek,
kivert kutya testi öröme,
kis kereszt az ágy felett,
félrelépő feleségmosoly,
tudod, a férfi sokat szerel,
fáradt izmok
Karácsony-elégedettsége,
pohár savanyúbor
manna-íze, régóta;

végül kétnemzedéknyi
emlékezés, mindörökké
amen.

Abért János (Ph 98)

Budapesti szervezet

A hónapok második hétfőjén 17 órakor várjuk szeretettel a volt bencés diákokat és érdeklődő vendégeket a Szent Benedek Iskola dísztermében (**Budapest, I. ker. Fő utca 30.**).

Advent vasárnapjain – Gyertyagyújtás (**lásd az 1. lapon**)

02.12.09. – *Dr. Hólvényi György*: Emlékezés *Endrédy Vendel* (Gy 14) zirci apátra

2003.01.13. – *Sándor Miklós* igazgató: Beszámoló a Szent Benedek iskoláról

01.25. 17.00 – *Pax Hungarica-bál* (közös öregdiákbál) a Tamás Alajos (ferences) közösségi házban (II. ker. Rómer Flóris u. 2-4.). **Nagyon jól szokott sikerülni, gyertek el minél többen!** Szeretettel várunk mindannyiunkat családdal (feleségek, gyerekek, unokák...).

02.10. – *Dr. Pregun István* (Ph 61): Mit kell tudnunk a magyar görögkatolikus egyházzal?

03.10. – *Czigány György* (Gy 47): Vers és zene 60 percben

03.21. 18.00 – A kapucinus templomban (Fő u. 32.) Szent Benedek-napi szentmise

04.14. – *Gerzson Pál* (Kg 49): Magyar képzőművészet a XX. században

05.12. – *Dr. Galambos Ireneusz OSB* (Bp 38): Bencések és Burgenland

05.31. – Országos bencésdiáktalálkozó **Pannonhalmán**

06.16. – *Dr. Harsányi László* (Pp 43): *Prof. Varga József* (Pp 43) emlékezete

Ember Károly (Bp 51)

1085 Budapest, VIII. József krt. 43. tel.: 266-6750

Tintoretto, az étterem

Szeretnék a volt bencés diákság figyelmébe ajánlani egy még alig-alig ismert, de annál kiválóbb éttermet. Nem csak azért, mert a hely a legjobb pesti kávéházak hangulatát idézi, azért sem, mert az esténként lobogó mécsesek lángjának finom árnyai a borvörös falakon aranykori hangulatot idéznek. Sőt, még a gondosan válogatott borok és sajtok, a szakácsok által készített páratlanul ízes ételek sem jelentik a végső érvert éttermünk választása mellett. Másrészt ezek talán már ismeretek az olvasó előtt az „áruhában” idetevédű újságírók cikkeiből. Éttermünk legnagyobb előnye kiváló emberanyagában rejlik. Nincs az a fejtáncos cég, amely a tulajdonosoknál jobb érzékkel tudta volna összeválogatni ezt a prima kis csapatot. A tények magukért beszélnek:

Pincér No.1.: volt bencés diák

Pincér No.2.: volt bencés diák

Pincér No.3.: volt bencés diák

Szakács No.1.: volt bencés diák

Szakács No.2.: nem volt ugyan bencés diák, de legalább Bencze a becsületes neve.

Mindebből pedig az következik, hogy minden erre tévedő (cikkünk olvasása után reményeink szerint rohanó, sőt vágató) volt bencés diák nagy szeretetre, gondoskodásra és egy árkedvezményt nyújtó törzsvendég-kártyára számíthat.

Miről írhatnánk még? Talán magáról Tintorettoról, éttermünk névadójáról. A 16. század egyik itáliai festője, a borvörös színek és a természetfeletti fények mestere, aki művészetében egyszerre kereste az állandó megújulás útjait és a hagyomány erejét. A tökéletességet. Ez az a keresés, amely a tulajdonosok és az itt dolgozók mindennapjait áthatja. Ez jelenik meg a színekben, a hangulatban, az ízekben, a gasztronómiai hetekben, a borklubokban, a szombati, gyerekeknek szóló meglepetésekben, az egyéni kérések és ötletek megvalósításában.

Kedves olvasó! „Jöjj és láss!” – (A Tintoretto étterem az Árpád út és a Lukács utca sarkán található, Budán. Hétköznapi és szombaton déltől este 10 óráig fogad vendégeket. Telefon asztalfoglalás esetén: 326-1340)

Vécsey Kinga

Forgasd vissza az időt! *

Forgasd vissza az időt, amíg újra
gyermeked leszünk;
Forgasd addig, amíg újra nem
hiszünk!
Forgasd addig, amíg újra labdát
fogok a kezemben;
Forgasd addig, amíg a nagyanyám
lesz mellettem!

Forgasd vissza az időt, amíg újra
nem bízok mindenkiben;
Forgasd addig, amíg újra a
régmúltat érzem!
Forgasd addig, amíg újra csak
Neked hiszek!
Forgasd addig, amíg
sírás hallasz,
Forgasd addig, amíg félek,
s halk a szavam!

...tudom. Megtennéd értem,
visszavinnél az időben.
Jóvatennék minden vétet,
mit az évek ejtettek.
De itt élünk: a jelenben.
S hibáink csak nőnek szüntelen...

Németh Dóra I.B

* A kőszegi Jurisich Miklós (volt bencés) Gimnázium 1998/99. évi
értésítőjéből

A kőszegi gimnázium jubileuma

Minden évben november 6-án van Kőszegen a „király-nap”, annak évfordulója, hogy az uralkodó 1648-ban „szabad királyi város” rangra emelte a települést. Nem sokkal, csupán 29 évvel később kezdte meg eddig 325 éves életét a jezsuita rend vezetésével a város gimnáziuma. Ezen alkalomból az iskola, igazgatója, *Horváthné Kutasi Mária* asszony a tantestülettel és a város vezetésével közösen 2002. november 4-től jubileumi hetet rendezett.

Háromféle ünneplési formával találkozhattunk:

1. Az iskolában végzett, saját tudományukat magas szinten művelő szakemberek „rendkívüli órát” tartottak az érdeklődő diákoknak. Összesen 10 ilyen előadásra került sor a héten.

2. Központi ünnepségek: az egykori iskolaépület helyén lévő emléktábla megkoszorúzása; a temetőben tisztelgés (kis koszorúkkal) a bencés kriptá és a tanárok, igazgatók sírjánál; *Szilveszter atya celebrálta Szent Imre-napi szentmise* a volt bencés tempomban az iskola igazgatójának, tanárainak és diákoknak jelenlétében; végül ünnepi városi önkormányzati tanácsülés az iskola dísztermében, melyet zenei-irodalmi műsor követett tanárok, volt és mai diákok közreműködésével.

3. Vetélkedők a saját és környéki iskolák diákjai számára; zenés est a várban; öregdiáktalálkozó az iskolában; stb.

A dísztermi ünnepségen a következőket mondtam el:

„A Bencés Diákszövetség elnöksége (és kőszegi iskola-szervezete) nevében szeretettel köszöntöm a 325 éves iskolát, amely történetének 41 %-ában bencés gimnázium volt.

Őszintén örülünk, hogy a bencés korszakot követően is mindig jó szellemű és – országos összehasonlításban is – jó színvonalú volt a Jurisich Gimnázium.

Kérjük, Isten bőséges áldása kísérje – mint eddig is – az iskola életét, mindenkori igazgatóját, tanári karát, összes dolgozóját és, persze nem utolsósorban, minden diákját.

Mint az iskolának 10 évében – történelme 3 %-ában – felelősséggel együtt volt tanára, saját személyünkben is csatlakozunk az elnökség köszöntéséhez.”

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)

Rendszeres baráti összejöveteleink

Az összejöveteleknek alkalmanként más-más a programja: egy-egy előadás, megbeszélés, kötetlen együttlét stb. A részletekről a rendező szervezet saját tagjainak pontos értesítést küld. De a konkrét meghívótól függetlenül:

Minden meghirdetett programunkra **minden** bencés diákot és **minden ismerőst** szeretettel várunk, **függetlenül attól**, hogy melyik területi szervezetünkhöz tartozol, vagy hogy egyáltalán tagja vagy-e szövetségünknek.

A keszthelyi szervezet: havonta az **1. hétfőn** 18 órakor **Keszthelyen** a Margaréta vendéglőben (Bercsényi Miklós u. 60.); az **utolsó vasárnapon** pedig **Zalaegerszegen**

Somogy megyei szervezet: Minden hónap **2. péntekén** este **Kaposváron** a Borostyán étteremben

Veszprémi szervezet: havonta a **2. csütörtökön Veszprémben**.
Budapesti szervezet: július–augusztus kivételével havonta a **2. hétfőn** 17.00 órakor a Szent Benedek Iskola dísztermében, **Budapest**, I. ker. Fő u. 30.

„**Bencés sörözés**” **Budapesten**: Az 1940-estől máig, a 2000-es évekig végzett diáktársak közül már mintegy 30 fő vesz részt alkalmanként „**egy pohár jó sör mellett**” a **havonta** megtartott összejövetelen, de legalább a négyszerese ígéri kitartóan megjelenését a következő alkalomra. Az érettségi évétől függetlenül szívesen várjuk bármely diáktársunkat. A találkozók általában a **hónapok 3. hétfőjén – dec. 16.(!)**, 2003. **január 20., február 17., március 17., április 14.(!), május 19., június 16. – 19 óráig kb. 23 óráig** tartanak a **Budapest, XI. Villányi út 34. sz. alatti Kisvigadó étteremben** (nagyobb létszám esetén a külön teremben). Akár fél órára is gyere el és hozd magaddal osztálytársaidat! A „dr. Németh” néven foglalt hosszú asztalhoz bátran üljtek le.

Az elnökség

Közérdekű közlemény

Egyre több diáktársunk rendelkezik elektronikus postafiókkal. Az információk áramlása bizonyos esetben gyorsabb lehetne, ha e-címeket a BDSZ nyilvántartása tartalmazná. Kérünk tehát, hogy vagy területi szervezetetek vezetőin, vagy más csatornákon át, vagy a pax981@freemail.hu címen adjátok meg elektronikus postafiókotok (e-mail) címét.

Üe

Már az óvodában megtanultam mindent, amit tudni érdemes

Azt, hogy hogyan éljek, mit tegyek,
mind az óvodában tanultam meg.

Az egyetemen a bölcsesség nem volt különösebb érték,
az óvodában azonban annál inkább.

Íme, amit ott tanultam:

Ossz meg mindent másokkal!

Ne csalj játékban!

Ne bántsd a másikat!

Mindent oda tégy vissza, ahonnan elvitted!

Rakj rendet magad után!

Ne vedd el a másét!

Kérj bocsánatot, ha valakinek fájdalmat okoztál!

Évés előtt moss kezet!

Húzd le a vécut!

A frissen sült sütemény és a hideg tej tápláló!

Élj mértékkel!

Mindennap tanulj, gondolkodj,

rajzolj, fess, énekelj, táncolj, játssz

és dolgozz egy keveset!

Délutánonként szundíts egyet!

A nagyvilágban óvatosan közlekedj, fogd meg a társad kezét

és ne szakadjatok el egymástól!

Ismerd fel a csodát!

Soproni szervezet

2002. október 4-én tartottuk hagyományos „fehér asztalos” találkozóink keretében közgyűlésünket. Dr. Varga József elnökünk vázlatosan áttekintette a több mint nyolc éves elnökségi időszakát, majd az elnökség tagjaival együtt az elnökségről lemondott. A jelölőbizottság elnökével, Hanzséros Sándorral (Gy 74) már korábban közölte, hogy ezután nem vállalja ezt a tisztséget. A tagsággal való beszélgetései alapján Hanzséros Sándor javaslatot tett az elnökre és az elnökség tagjaira. A jelenlévők (49 fő) titkos szavazással így választottak: Elnök Venesz Ernő (Gy-Ph 49), elnökségi tagok: Filep Gyula (Ph 75), Kovács Ferenc (Gy 68), Rozsonits István (Gy 71) és dr. Varga József (Gy 75). A választás után a jelölőbizottság elnöke megköszönte dr. Varga Józsefnek és az általa vezetett elnökségnek munkáját.

Mint új elnöknek, első szavam a köszönet. Köszönet a választók bizalmáért és a jövőben bizton nyújtandó segítő együttműködésükért. Köszönet dr. Varga József előző elnöknek és az elnökségi tagoknak, a jelölőbizottságnak, mindnyájunkért végzett munkájukért. Köszönet mindazoknak, akik az elmúlt években szervezetünket bármi módon támogatták. Remélem és kérem a következő négy éves ciklusra is, melyre ezt a szolgálatot elvállaltam, tagságunknak és mindazoknak alkotó és segítő együttműködését, akiknek fontos, hogy ez a szervezet tartalmasan és céljának megfelelően működjék. Célunk változatlanul aktuális: életünkkel, az imádság és a munka szintézisével tanúsítani a keresztény értékrendet, a benedeki diszkréció, a mérték és arány bölcsességét, erősíteni a Krisztus-hívők összetartozását!

Október 22-én tartotta első ülését az új elnökség. Áttekintettük feladatainkat. Jelentős lehetőségeket látunk tevékenységünkhöz az Idősek Házában, a közösségépítő alkalmakban, a városban működő keresztény és iskolai civil szervezetekkel, a BDSZ szervezeteivel való együttműködésben. Szeretettel köszöntjük a soproni Széchenyi Gimnázium újonnan megalakult öregdiák-szervezetét is. Megkeresésükre velük a kapcsolatot máris felvettük.

Venesz Ernő (Gy-Ph 49)

„Könyvesház”

Boksay György (Ph 47): Párbaj a Balaton jegén – Történelemmorszák a Balaton és a Bakony vidékéről. Somogyi Győző festőművész színes műmellékleteivel. – Második kiadás, a Tihanyi Bencés Apátság megbízásából kiadja a Kollázs Kiadó, Veszprém, 2002. (269 lap)

„Új kiadásban megjelentettük az utolsó példányig elfogyott elbeszélés-kötetet, Boksay György Párbaj a Balaton jegén című könyvét” – olvassuk a pannonhalmi Bencés Hírlevél 2002. őszi számában a Tihanyi apátság hírei között.

„A Történelemmorszák a Bakony és a Balaton vidékéről alcímű könyv forrásmunkákra támaszkodik, ám a szabadjára eresztett alkotói képzelőerő segédletével. Bebarangolja a teret és az időt. Mindezt könnyed, olvasmányos, olykor árnyaltan gunyoros humoros formában, választékos nyelvezettel, a szöveg- és cselekményépítés biztos tudatával. Novellái a római kortól napjainkig ívelnek. Szereplői ott vannak a veszprémi várban éppúgy, mint Csesznek falai alatt vagy Tihanyban. Észrevétlenül bejárjuk a Bakonyt, a Balaton-felvidéket, ösztetálalkozunk ismert és ismeretlen alakokkal. A mese-szöveg halálosan komolyba csap át, mikor elérkezik Boksay György múlt századunk közepének embertelen történéseihez. Főalakjai mégis megmaradnak embernek, mert ez nem lehet másképp: szerzőjük nem tud átlépni humanista énjén, rendíthetetlen hitén, tisztességén. – A könyv értékét emelik Somogyi Győző rajzai, s a gondos szerkesztés.” – (Zatkalik András ismertetőjéből, mely az Új Balaton – művészeti-társadalmi folyóirat 2002. márciusi számában jelent meg.)

Giorgio osztálytársam a „történelemmorszákát” a múlt idő fonálán füzérré fűzte. Ha a könyv sorrendjében haladva olvassuk az epizódokat, egységes egészsé áll össze a történet. Ez a történet pedig arról szól, hogyan lehetséges, hogy „anynyi balszerencse közt, / oly sok vizsály után / megfogyva bár, de törve nem / él nemzet e hazán” (Vörösmarty: Szózat).

E történelmi „rózsafüzért” morzsolgatva megértjük, miféle társadalmi vétek lehet évszázados, sőt évezredes oka, hogy a közelmúltban – mindmáig! – oly sokan elfogadták-befogadták az ember javát ugyan a középpontba állító, de bizony nagyrészt álnok módon csupán demagóg eszméket.

Megtanulhatjuk azt is belőle, hogy az igazán méltó élet megközelítéséhez miféle magatartást kell tanúsítania a vezető rétegnek, azaz mindenkinek, aki akár csak egyetlen ember fölött is hatalmat gyakorol: „Légy emberről ember a másik emberrel, mindig, mindenkor, akár miféle helyzetben is vagy!”

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)

KÖSZÖNET és FELHÍVÁS

Örömmel értesítjük diáktársainkat, hogy **rendkívül sikeres volt** a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlására tett tavalyi felhívásunk. A Bencés Diákszövetség számlája majd kilencszázezer forinttal gyarapodott. Az elnökség szándéka szerint az így befolyt összeget a **területi szervezetekhez** kívánjuk eljuttatni, megpezsztítve ezzel szervezeti életüket.

Tudni kell azonban, hogy a felhasználásnak nagyon szigorú, a közhasznú szervezetek működésével összefüggő szabályai vannak. Ezeket a technikai kérdéseket a területi szervezetek vezetőivel fogjuk megbeszélni. Kérünk Titeket, hogy a jövő évi adóbevallásnál is gondoljatok ránk.

Asz elnökség

Megköszönjük, hogy segítettek, és kérünk, gondoldj jövőre is az 1% felajánlásával a Bencés Diákszövetségre!

A 2001. évben nagy sikernek könyveltük el, hogy akciónk révén 874 235 Ft támogatást kaptunk. Az így befolyó összeg döntő hányadát a regionális szervezeti élet megújítására kívánjuk fordítani.

Kérjük tehát, hogy a 2002. évi személyi jövedelemadó bevallásakor **az első 1% kedvezményezettjeként a Bencés Diákszövetség jelölhetőse is jusson eszetekbe.**

A borítékba helyezendő nyilatkozati nyomtatványra (itt mel- lélünk egyet!) az alábbiakat kell ráírni:

Bencés Diákszövetség, adószáma: 19113966-1-08

A nyilatkozatot ne felejtsetek el aláírni!

Horányi Márton (Ph 83)

Bencés Szellemisségért Alapítvány Keszthely

„Zala Megyei Főügyészség
8900 Zalaegerszeg, Jókai u. 2.

A Bencés Szellemisségért Alapítvány a 2001. évben alapító okiratának megfelelően végezte tevékenységét, szellemisségének megfelelő találkozókat szervezett Zala megyében, neves előadókkal, ahol vallási-társadalmi-családi kérdéseket vitatott meg, politikai indíttatástól mentesen.

Az év során 5 eFt befizetés történt. A banki kamat jóváírása 1 eFt, az előző évi pénzmaradvány 99 eFt volt. A személyi jövedelemadó 1 %-ából 26,4 eFt származott. Kiadásként 1,6 eFt nyomtatványköltség, 0,9 eFt postaköltség, 0,7 eFt bankköltség és 8 eFt üzemanyagköltségterítés jelentkezett.

Ez utóbbi a 2001. november 18-i zalaegerszegi rendezvény előadójának utazási költségét fedezte Pannonhalma-Zalaegerszeg-Pannonhalma viszonylatában. A 2001. évben támogatásban nem részesültünk, sem pályázat útján, sem az államháztartásból vagy más szervezettől. – Év végi pénzkészletünk 120 eFt. A kuratórium az alapítvány 2001-ik évi pénzügyi teljesítését 2/2002. (III.17.) számú határozatában megállapította és az alapítók közgyűlése elfogadta.

Tisztelettel kérem az Alapítvány közhasznú jelentésének elfogadását. – Keszthely, 2002. március 30. – P.H.

Kalapos István s.k., a kuratórium elnöke”

Fenti levelünket a címzett elfogadta.

Keszthely, 2002. október 15.

Kalapos István (Ph 65)

Jogelőd – ISKOLÁINK – jogutód

- Budapest:** Szent Benedek Bencés Gimnázium, Baross utca
– 1. Fazekas Mihály Gimnázium;
– 2. *Legio Christi* Szent Benedek Iskolája, Fő utca 30.
- Csepel:** Jedlik Ányos Bencés Gimnázium
– Jedlik Ányos Gimnázium
- Esztergom:** Szent István Bencés Gimnázium
– Szent István Gimnázium
- Kőszeg:** Ferenc József Bencés Gimnázium
– Jurisich Miklós Gimnázium
- Pápa:** Szent Mór Bencés Gimnázium
– Türr István Gimnázium
- Sopron:** Szent Asztrik Bencés Gimnázium
– Széchenyi Gimnázium

Czuczor Gergely István OSB

Andó, 1800. szeptember 17. – Pest, 1866. szeptember 9.

Czuczor Gergely nevét viselte a budapesti Szent Benedek gimnáziumnak a huszas években megalakult 314. számú cserkészcsapata. A magyar cserkészszövetséget a Rákosi-időkben feloszlatták. *Dr. Németh Andor* (Bp 37), volt diáktársam, újraszervezte – jogutódként – azonos számmal és elnevezéssel a csapatot.

Dióhéjban pár mozzanatot a névadó életútjából. (Ugyancsak röviden már az Almanach 1995–1998 kötete 135–136. lapjain is írtunk róla, és két versét közöltük. – *A szerk.*) Az *Auróra* körében *Vörösmarty, Kazinczy, Toldy Ferenc, Arany János* és mások társa volt. A *Riadó*

című verséért hét évi várfogságra ítélték, melyet kéz- és láb-bilincsből kellett letöltenie. Ezt a bilincset szabadulásakor magával hozta, mely később a Kisfaludy Társaság archívumába került (a Társaság 1952-ig működött).

A *Czuczor Gergely* nevét viselő cserkészcsapat tagjainak szép feladata lehetne a bilincs megszerzése. Fel lehetne újítani azt a szokást is, hogy sírjánál a kerepesi temetőben (29/1. parcella, Deák Ferenc mauzóleumától jobbra) annak idején halottak napján óránkénti váltással 2-2 cserkészfiú őrséget állt (egyszer történetesen -8 fok volt aznap, s a rövid cserkésznapdrágból bizony rettenetesen fáztam).

A közhiedelemmel ellentétben *Czuczor Gergely* az a költőnk, akinek (s nem pl. Petőfinék) *legtöbb verse (több mint negyven) vált népdallá* – ő írta a sokak által ismert *Fúj, süvölt a Mátra szele* kezdetű népdalt is.

Czuczor hallatlanul nagy nyelvészeti munkát is végzett. Ennek egyik monumentális eredménye a hatkötetes *Magyar nyelv szótára* (az ún. „*Czuczor–Fogarasi*” szövejtő–értelmező szótár, 1862–1881.), mely mintegy 110 000 szócikket tartalmaz (a mi „*hétkötetes*” értelmező szótárunkban csak alig több, mint felényi, kb. 64 000 a szócikkek száma).

Czuczorra inkább csak mint költőre, hazafira, a nagy szótár megalkotójára szokás gondolni, s megelégedünk róla, hogy bizony bencés szerzetespap is volt. Mindenki „láthatta volna eleget a szent ferenciek templomában, ahol gyakran mond misét és koronként meggyón, míg otthon a breviáriumot olvasgatja. (...) Az a pap maradt, aki volt mindig, a körülmények szerint élve. Komáromban, az 1831-diki nagy kolera idején, buzgón járt a betegeket vigasztalni, a haldoklókat az utolsó szentségben részesíteni. A fővárosban is, ha föl hívják rá, esket, temet, papi kötelessége szerint.” (Vadnay Károly: Irodalmi emlékek – Kisfaludy-Társaság kiadása, Budapest, 1905. – 264. lap)

Emlékét Budapesten öt kerületben – III., IV., IX., XVIII. és XIX., továbbá pl. Győrben – utca, és számos emléktábla őrzi. (Kép: Czuczor Gergely mellszobra Andódon.)

Dr. Hajdú József (Bp 34)

Zárónyilatkozat *

2002. október 29. és 31. között került sor a „*Docete*” – *bencések a magyar oktatás és nevelés szolgálatában* című nemzetközi konferenciára, amelyet abból az alkalomból rendezett a Pannonhalmi Bencés Főapátság, hogy a magyar bencések kétszáz éve foglalkoznak szervezett iskolai formában középfokú oktatással. A konferencián a meghívott vendégek mellett részt vett a jelenleg működő két bencés gimnázium (Pannonhalmi Bencés Gimnázium és Kollégium, és a győri Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Diákotthon) tanári kara.

A háromnapos programot *Egon Kapellari* püspök úr (Graz, Ausztria) és *Granasztói György* történész nyitotta meg. Kapellari püspök úr kiemelte, hogy olyan keresztény „elit”-re van szüksége Európának, amely – miközben a realitás talaján áll – képes felelősséget vállalni a békéért, a toleranciáért, az igazságosságért és irgalmasságért. Granasztói György arról beszélt, hogy miközben a rendszerváltás utáni Magyarország kénytelenszembe nézni a hatalom, a szabadon választott közösségek, valamint az erkölcs kérdéseivel, nem mondhat le arról az optimizmusról, hogy az élet igazi szépségét az a felelősség adja, amely az egyén és a különféle emberi csoportok számára a problémamegoldás kihívásában mutatkozik meg.

A hivatalos megnyitót *Várszegi Asztrik* főpapát úr előadása követte, amely történelmi visszaillesztést nyújtott a bencés iskolák létrejöttének körülményeiről és sajátosságairól. A főpapát úr kiemelte a bencés Regula fontosságát, amely ugyan eredendően arra hivatott, hogy a szerzetesközösség életét szervezze, de bölcsességével és kiegyensúlyozottságával nagy segítséget nyújthat a pedagógiai gyakorlatban is. Bár az 1802-ben Magyarországon visszaállított rend fő munkaterülete a tanítás volt (a konferencia címadó felszólítása, a „*docete!* – tanítsatok!” is a visszaállító császári bullából való), a bencések mégsem váltak tanítórenddé. Az iskola a világgal való találkozás és a világról végzett munka helye lett számukra. Az, ami az 1802-es visszaállítással elindult, szinte töretlenül fejlődött és gyarapodott 1948-ig (illetve 1950-ig). Az iskolák kommunista államosítása jelentette az első komoly megrázkódtatást. Ezt követően pedig a közösségnek mindent meg kellett tennie a (szinte csodával határos módon megmaradt) két iskola belső szabadságának és szellemi nyitottságának megőrzéséért. – 1989-től kezdődően azonban az élet újabb kihívásaival kell szinte nap mint nap szembenézni azoknak a szerzeteseknek és világi munkatársaknak, akik a rendi középiskolákban dolgoznak.

Mivel szerte a világban más bencés közösségek is foglalkoznak tanítással és neveléssel, a konferencia az európai bencés iskolák tapasztalatainak és útkereséseinek megismérésére is törekedett. Az egyházi iskola helyzetéről és alakulásának lehetőségeiről az Európa Unióban *Maurus Krass* atya (Ettal, Németország) beszélt, aki saját intézményük példáján mutatta be, hogy mit is jelent a mondás: „gondolkozz globálisan, és cselekedj ott, ahol élsz”. Ugyanaznap délután *Michaele Csordas* nővér, a Kloster Wald-i iskola nyugalmazott igazgatónője arról beszélt, hogy a családot érintő társadalmi változások miként hatnak az iskolára, és melyek azok az értékek, amelyeket manapság egy fiatal legnagyobb eséllyel éppen egy kolostori iskolában kaphat meg.

A konferencia második munkanapján először *Georg Ross* atya (Ettal, Németország) az értékátadás lehetőségéről beszélt az „*információrobbanás*” korában. Az előadó érdeklődésének középpontjában az internet állt és azok a hatások, amelyeket az internet megjelenése az oktatásra gyakorolt. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy az iskola feladata sokkal inkább az, hogy az emberrel magával, mint a médiummal foglalkozzék. Ezt követően *Fazekas Ágnes* pszichológus előadásában a fegyelmezés kérdéseiről beszélt. Azt kutatta, miként őrizhetjük meg mind a tanár, mind pedig a diák integritását azokban a fegyelmezési helyzetekben, amelyek nélkül egyetlen iskola sem létezhet. A hatékony nevelés szempontjából sokkal fontosabbnak látta, hogy az iskola maga váljék érett személyiséggé, mint hogy a fegyelmezés különféle sikeres módszereit keressük. – Délután *Christopher Dillon* apát úr (Glenstal, Írország) a bencés iskolák hagyományában nagy

szerepet játszó kollégiumi életforma sajátosságairól beszélt, és ehhez kapcsolódóan a személyes törődés fontosságáról.

A harmadik munkanapon *Tringer László* (Ph 57) pszichiáter professzor tartott előadást arról a fokozódó szükségszerűségről, hogy az egy iskolában dolgozó nevelők között valamiféle csoportmunka jöjjön létre. Tringer professzor úr előadását kiegészítette *Palotai Gabriella* pszichiáter azoknak a tapasztalatoknak az ismertetésével, amelyeket a pannonhalmi iskola tanárai és nevelői számára egy éve elindított szupervizíós csoport vezetése közben szerzett. A konferencia záróelőadását *Horváth Dori Tamás* atya, a Pannonhalmi Bencés Gimnázium és Kollégium igazgatója tartotta, aki a monostori iskola sajátos helyzetéből kiindulva vázolta fel, hogy mi módon kísérheti el az iskola a növendékeit az érettségit követő években is.

A „*Docete*” – *bencések a magyar oktatás és nevelés szolgálatában* című nemzetközi konferencia összes előadását (a győri vagy a pannonhalmi gimnázium tanárai és nevelői közül) két-két korreferens hozzászólása követte, akiknek az volt a feladatuk, hogy az előadásban elhangzottakat értelmezzék a helyi viszonyokra. Horváth Dori Tamás atya előadásához két öregdiák mondott korreferenciát véleményét.

A konferencia, miközben egy szerzetesrend oktatásban eltöltött kétszáz évére emlékezett, a hangsúlyt nem tisztán a történelmi visszatekintésre helyezte, hanem – a bencés múlt teljes spiruális örökségét alapul vevő – közös gondolkodás keretében azt próbálta mérlegelni, hogy e két évszázad pedagógiai hagyományából mi az, amihez ragaszkodni kell és érdemes, és mi az, ami megújulásra szorul. Mert bizonyosan e kettő egyensúlyából születik majd meg a 21. század bencés iskolája Magyarországon.

* Köszönet *Asztrik főapát* úrnak az irat átküldéséért! – (A szerk.)

Nagy szeptemberi ünnep

Győr város legrégebbi középiskolája, a *Czuczor Gergely Bencés Gimnázium* 2002. szeptember 23-án és 24-én emlékezett meg alapításának 200. évfordulójáról.

Szeptember 23-án a díszteremben iskolatörténeti kiállítást nyílt, és az iskola diákjai találkoztak a volt diákokkal.

Farkas István piarista atya, az Oktatási Minisztérium egyházi iskolák ügyeivel foglalkozó titkárságának a vezetőjének bevezető elmélkedése után *Fazekas István*, a bécsi Staatsarchiv magyar referense az iskola jezsuita korszakát ismertette. Ez után *Baksa Péter* (Gy 55) diáktársunk tartott nagyszerű előadást, amelyben méltatta a gimnázium azon tanárait, akik a tudományos, a kulturális és művészeti életben országos és európai hírűek lettek.

Szeptember 24-én, *Szent Gellért* püspök ünnepén *dr. Paszkai László* bíboros, érsek-prímás úr vezetésével koncelebrációs szentmise volt a bencés templomban. A bíboros úr prédikációjában elismerő szavakkal méltatta a bencés tanárok munkáját. Ennek folytatására, a jelenlegi diákok sikereire és a bencés öregdiákok életére kérte Isten áldását.

Ezt követően a gimnázium dísztermében a 375. éve folyó oktatás tartalmáról és kiemelkedő eseményeiről emlékeztek meg előadásaikban *Nemesszeghy Ervin* jezsuita tartományfőnök, *dr. Pápai Lajos* megyéspüspök úr, *dr. Várszegi Asztrik* püspök-főapát urunk, *Jungi Csaba* – volt bencés diák – alpolgármester úr, aki a város vezetésének köszöntését tolmácsolta és elismerő érmekeket adott át, továbbá *dr. Korzenszky Richárd* (Ph 59) tihanyi perjel úr nagy élményt jelentő előadásában szövegezte a most tanuló diákokhoz is.

Egyesületünk elnöksége köszöni *Csóka Gáspár* (Ph 56) igazgató úrnak és munkatársainak a két napos rendezvény megszervezésében kifejtett munkáját.

A megemlékezés méltóságteljes és felemelő volt, erőt ad a további sikeres munkához.

Dr. Tamasits Ernő (Gy 55)
a Győri Egyesület elnöke

50 éves találkozó Budapesten

Gimnáziumi éveinket Budapesten a Baross és a Rigó utca sarkán lévő, öreg épületben töltöttük 1942-től 1952-ig. Az első négy évben bencés diákok voltunk. 1944 szeptemberében első osztályfőnökünk, *Galambos Iréneusz OSB* (Bp 38) vezetett bennünket a *Veni Sanctéra*. 1948-ban még nagy létszámú (kb. 60 fős) osztályként vonultunk a március 15-i centenáriumi ünnepre. Ebben az évben volt a budapesti *Bencés Gimnázium* 25 éves fennállásának a triduumma is. Mi voltunk *Nagy Julián OSB* osztályfőnök úr utolsó osztálya.

1948 szeptemberétől az államosítás után a nagylétszámú osztályt A és B osztályra bontották a *Fazekas Mihály Gimnázium*ban. Néhány osztálytársunk elment a régi falak közül, és jöttek új osztálytársak is. Mi, mint a *B-osztály* tagjai, úgy éreztük, hogy jó közösségi szellem alakult ki osztályunkban, ezekben a nehéz, átmeneti években.

Érettségi után az „elszédelt” osztály ötvenkénti találkozón jött össze, ezeken alkalmanként egy-egy „külföldi” osztálytársunk is megjelent. A nyolcvanas években kezdeményezett, évenkénti, alkalmankénti találkozókra egyre több diáktársunk jött össze egy-egy délutáni, esti beszélgetésre. Ezt követte az a felismerés, hogy egyre sűrűbben találkozunk elhunyt osztálytársaink temetésén. Bevezettük a havonkénti, hat hetenkénti összejöveteleket, és ezenkívül családotknál, nyaralókban, közös kirándulásokon, feleségekkel együtt is összejövünk. A fiúk találkozóin 10–15 fő szokott megjelenni. Örülünk annak, hogy ezeken a találkozókon az utóbbi időben olyan régi osztálytársaink is részt vesznek, akik már a *Fazekasban* nem jártak velünk, de együtt kezdtük gimnáziumi tanulmányainkat a bencés gimnáziumban.

A 35 éves találkozóink után rendszeresen kapcsolatot tartunk volt osztályfőnökünkkel, *Galambos Iréneusszal*, akinek meghívására több alkalommal közös kiránduláson vettünk részt *Alsóőrön*, ahol közvetlenül is megismerkedhettünk a *burgenlandi* magyarság érdekében kifejtett tevékenységével.

50 éves érettségi találkozónkat 2002. május 17-én rendeztük. Korán délután fogadott bennünket a *Fazekas Mihály Gimnázium*ban a jelenlegi igazgató helyettese. Kellemes beszélgetés és az iskola múzeumának megtekintése után átmentünk a *régi épületbe*, ahol a tornateremben emlékeztünk diákeveinkre és *Kaposi Gyula* testnevelő tanárunkra, akihez nyolc évig járhattunk. Innen a *józsefvárosi plébániatemplom*ba mentünk, ahol *Galambos Iréneusz* elsős osztályfőnökünk mondott szentmisét. Ezen rajtunk kívül volt csepeli bencés gimnáziumi tanítványai közül is többen részt vettek.

Meghívásunkra a „hivatalos” ünnepségen részt vett a *Bencés Diákszövetség budapesti szervezetének* elnöke, *Ember Károly* (Bp 51) volt diáktársunk is.

A *Pénzügyőr Klub* éttermében rendezett banketten 19 diáktársunk volt jelen. A kellemes, oldott, bensőséges hangulatú vacsorán emlékeztünk tanárainkra, akik nyolc éven át tanítottak minket. Közülük *Galambos Iréneusz*, *Gerhardt Sándorné (Sári néni)* és *Póth István* tanáraink voltak velünk. Kedves színfoltja volt a rendezvénynek, hogy volt osztályfőnökünk, *Major Jenőné (Horváth Katalin)* lánya, „*kis Kati*” is jelen volt, vele is közösen emlékeztünk a régi gimnáziumi időkre.

Közös gyökereinkre emlékezve ápoljuk a jövőben is a most már majdnem 60 éves barátságunkat.

2002. augusztus

Heinrich Pál (Bp 52)

Simányi Miklós (Bp 52)

Hivatalos címünk

MINDEN nekünk (azaz a BDSZ-nek, elnökségének, adminisztrációjának stb.) szánt **küldeményeket ide küldjétek:**

BDSZ Hívősvölgyi Dokumentációs Helyi Szervezete

2083 Solymár, Terstyánszky u. 10.

Horányi Márton (Ph 83): 30/964-6632, 26/360-810 (fax is)

Bognár Melinda ügyvivő: 1/391-1413 (fax is)

e-mail: auditkft@mail.datanet.hu

„Vajh hol van lakásuk?”

Aki tud róluk, szóljon. Kérem, címváltozásokat azonnal jeleltsétek. **Jelenleg 92 cím hibás.** A listát naponta helyesbíttem, mégis minden alkalommal sokat – legutóbb vagy 25-t – *elköltség stb.* miatt visszahoz a posta, így a hiba mindig „újratermelődik”. – Köszönöm az eddig is sok visszajelzést!

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)
H-1103 Budapest, Salamon u. 11/b
Tel.: 00/36/1/262-5071
E-mail: drkttk@freemail.hu

Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet
Ács Tamás dr.	Gy 69 Sm	Madarász György	Ph 59 Bp
Auer Tibor	Ph 99 Sz	Markovits Ferenc dr.	Ph 65 Gy
Bácskay Miklós	Gy 52 Bp	Máthé Antal	Pp 39 Gy
Bálint Aladár	Gy 48 Gy	Melegh Attila László	Pp 46 Vp
Balogh Béla dr.	Cs 52 Fk	Menyhárt Károly	Ph 89 Sm
Bandinter Tamás		Mező György	Ph 84 Db
Bánsági Béla		Molnár Miklós	Gy 50 Se
Bata Nándor	Sm	Murányi Mihály	
Békány Tamás	Zc	Nagy Endre dr.	Ph 60 Bp
Beőthe Tamás Zsolt dr.	Ph 91	Németh András	
Bitskey Gábor	Ph 80 Bp	Németh Barnabás	
Bonta Kálmán		Nizsalovszky László dr.	Gy 45 Bp
Boros János	Sm	Novák Árpád	Ph 80 Vp
Borsos László	Ptl Kh	Ohetring Pál	Ptl Gy
Böröcz László	Ph 98	Padeczky Józsefné	Bp
Bujdosó Géza	Gy 54 Gy	Pálhegyi Sándor	Gy 87 Sz
Czömpöly Tamás	Ph 94 Se	Palócz András	Gy
Csermely Szabolcs	Ph 74 Vác	Patkó Márton	Ph 58 Gy
Dovicsák Tamás	Ph 82 Vp	Péché Béla	Ph 61 Bp
Édl Medárd	Pp 39 Vp	Pék Győző	Ph 73 Ny
Fodor Attila	Ph 91 He	Pethő István	Ph 65 Gy
Gábor Béla	Bp 31 Bp	Rác Miklós	Gy 93 Gy
Gencsy András dr.	Bp 33 Bp	Rédly Elemér dr. sac.	Ph 53 So
Gereben István	So 51 So	Rentenher I. dr.	Zc
Glóner Csaba	Gy 89 Km	Ruzsics Balázs	
Gulyás Gábor	Ph 76 ZK	Sallai Géza	Gy 85 Bp
Günter Tamás	Pe	Soltész László	Ptl Ny
Györgyi János	Ph 75 Db	Springer Ferenc dr.	Bp 38 Fe
Hansághy Péter	Ph 69 Bp	Sugár Miklósné	Ptl Kg
Hauberl Gergely László	Ph 98 Bp	Szabó László	Ph 83 Fk
Hegedűs János	So	Szalay Béla dr.	Ph 64 Gy
Horváth István	Gy 33 Gy	Szekér Miklós	Gy 69 Fe
Horváth József dr.	Gy 76 Gy	Sztankay Árpád dr.	Ph 74 Db
Horváth Sándor	Gy 94 Sz	Tibold Csaba dr.	Ph 75 Gy
Jaczkó József dr.	Ph 85 Gy	Tihanyi Sándor	Gy 79 Fe
Kassai Gábor	Ph 86	Tóth János	Vp
Kende György	Ph 64 Se	Tóth Péter-Pál	Ph 91 Km
Kerekes László	Ph 56 Bp	Török Lajos Sándor	Ph 57 Gy
Keszthelyi Gyula	Gy 64 Gy	Török Miklós	Gy 50 Gy
Kiss Sándor	Kg 40 Sz	Vadász István	Ph 66 Bp
Kocsis András	Ph 76 Bp	Vámossy Béla	Gy 82 Bp
Kovács Ferenc	Kg 38 Gy	Varga Barnabás	Gy 81 Pp
Kovács József Ferenc	Fe	Varga Gyula dr.	Gy 77 Gy
Kóhalmi Bálint	Bp 52 Bp	Vitéz Zoltán	Gy 71 So
László G. Farkas dr.	Ko 34 Fk	Zelesényi Béla	
Lelkes Péter	... Zc	Zseli Miklós dr.	Ph 94

Külön köszönetet illeti azon diáktársunkat, aki meg tudja majd mondani, hol is érhető el Kovács János (Ph 86) barátunk, székesfehérvári szervezetünk elnöke. – *Elnökség*

FIGYELEM!

Ezidén MÁJUS 31-ÉN LESZ Pannonhalmán az országos bencésdiáktalálkozó!

Területi szervezeteink

A * - gal jelöltek önálló jogi személyiségű egyesületek. – [Rövidítés]

- BDSZ **Bácskai** Szervezete [Bá]
6500 Baja, Szeremlei u. 20.
79/321-028, 30/488-0470 Vancsura László (Ph 84)
- BDSZ **Budapesti** Szervezete [Bp]
1085 Budapest, József krt. 43.
1/266-6750 Ember Károly (Bp 51)
- BDSZ **Debreceni** Szervezete [Db]
4026 Debrecen, Jókai u. 22.
52/446-186 Dr. Surányi Béla (Ph 61)
- BDSZ **Délkelet-magyarországi** Szervezete [Dm]
6722 Szeged, Boldogasszony sugárút 13.
62/310-753 Rákos Gyula (Ph 54)
- BDSZ **Egri (Heves megyei)** Szervezete [He]
3300 Eger, Hadnagy u. 11.
36/310-441 Dr. Hanis Béla (Gy 75)
- BDSZ **Északkelet-magyarországi** Szervezete [Km]
3907 Tállya, Rákóczi u. 37.
47/398-118 Dr. Sója Szabolcs (Ph 58)
- BDSZ **Fővároskörnyéki** Szervezete [Fk]
1211 Budapest, Kossuth L. u. 24. 8/35.
1/277-2186 Kovács Dezső (CS 51)
- *BENCÉS DIÁKOK **Győri** Egyesülete [Gy]
9021 Győr, Árpád u. 41.
96/310-156, 96/317-148 Dr. Tamasits Ernő (Gy 55)
- BDSZ **Keszthelyi** Szervezete [Kh]
8360 Keszthely, Schwarz D. u. 84.
83/515-113, 515-110 Benkő Zoltán (Gy 84)
- BDSZ **Komárom-Esztergom megyei** Szervezete [Tb]
2800 Tatabánya, Béla király krt. 20. I.2.
34/334-973 Domnanovich Tamás (Kg 49)
- BDSZ **Kőszegi** Iskolaszervezete [Kgj]
9730 Kőszeg, Bajcsy-Zs. u. 19.
94/360-223 Dr. Szerdahelyi Endre (Kg 43)
- BDSZ **Nyíregyházi** Szervezete [Ny]
4400 Nyíregyháza, Tompa M. út 17. fszt. 2.
42/316-812 Gondos Lajos (Ph 57)
- *BENCÉS DIÁKOK **Pécsi** Egyesülete [Pe]
7621 Pécs, Perczel M. u. 35.
72/326-768 Hábel János (Ph 82)
- BDSZ **Piliscsabai** Szervezete [Pp]
1125 Budapest, Mátyás király út 47.
1/466-7615 Dr. Maróth Miklós (Ph 61)
- BDSZ **Somogyi** Szervezete [Sm]
7523 Kaposfő, Kossuth L. u. 163.
82/477-187, 30/9793-109 Dr. Antal László (Ph 73)
- BDSZ **Soproni** Szervezete [So]
9400 Sopron, Templom u. 1.
99/523-766 Venezs Ernő (Gy–Ph 49)
e-mail: szentbenedek@mail.datanet.hu
- BDSZ **Székesfehérvári** Szervezete [Fe]
7013 Cece, Deák F. u. 30.
25/235-020 Kovács János (Ph 86)
- BDSZ **Szentendrei** Szervezete [Se]
2000 Szentendre, Szarvashegy 5.
26/310-911, 310-318 fax Dr. Kovács Attila (Ph 55)
- BDSZ **Szombathelyi** Szervezete [Sz]
9700 Szombathely, Deák F. u. 51.
94/317-793, 313-275 fax Harangozó Bertalan (Gy 73)
- BDSZ **Tolna megyei** Szervezete [To]
7720 Pécsvárad, Plébánia
30/574-836 Antal Géza sac. (Ph 66)
7100 Szekszárd, Körösi Csoma Sándor u. 32.
74/314-364, 20/423-517 ügyv. e.: Endródi István (Ph 63)
- BDSZ **Váci** Szervezete [Vác]
2600 Vác, Gerle u. 26.
27/313-072 Laczus Géza (Ph 58)
- *BENCÉS DIÁKOK **Veszprém Megyei** Egyesülete [Vp]
8200 Veszprém, Varga u. 4/c
88/425-933, 401-366 este Bischof Péter (Ph 75)
- BDSZ **Húvösvölgyi Dokumentációs Helyi** Szervezete [HD]
2083 Solymár, Terstyánszky u. 10.
26/360-810 este (fax is), 30/964-6632 Horányi Márton (Ph 83)
1/391-1413 (fax is) Bognár Melinda
e-mail: auditkft@mail.datanet.hu

Kiadja a Bencés Diákszövetség, felelős *Faber Miklós*, a BDSZ elnöke.

Szerkesztőbizottság:

Deli Gergely, Feiszt György, Krámlí Péter, Szikora József,
olvasó- és technikai szerkesztő: *dr. Könyves Tóth Kálmán,*
főszerkesztő: *dr. Scherer Norbert*

Nyomta a Komp Nyomda, Budapest, XIII. Tel.: 329-7655